A B C

Post by

A B C
D E F G H
I J K L M
N O P Q R
S T U V W
X Y Z

ธรรมชาติของเด็กปฐมวัย

ธรรมชาติของเด็กชอบเล่นซุกซน อยู่นิ่งๆนานๆไม่ได้ ครูจึงต้องเรียนรู้เรื่องธรรมชาติของเด็กว่าชอบแบบไหน แล้วจึงมาคิดกิจกรรมที่จะนำมาจัดในการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กๆ จากประสบการณ์การสอน เด็กๆชอบการร้องเพลง การเล่นเกม ซึ่งกิจกรรมที่จัดให้พวกเขาเรียนนั้น บางครั้งเขาไม่ทราบว่านี่คือการเรียน เขาคิดว่าครูมานำเขาเล่น ทำให้เขารู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียนแต่เขาได้เล่นมากกว่า ส่งผลให้เขาไม่เครียดหรือกลัวที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

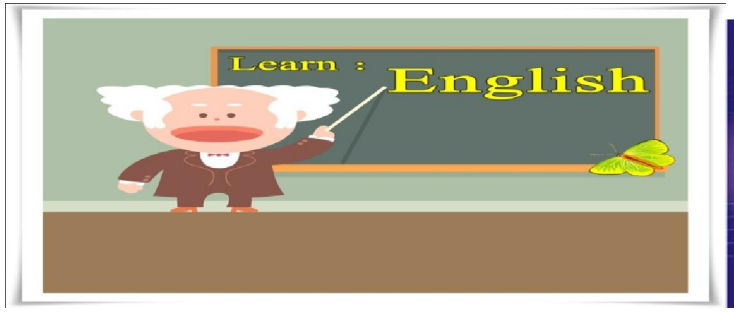

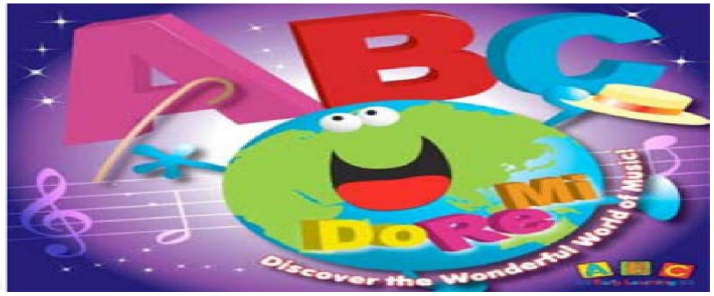

ธรรมชาติของเด็กปฐมวัย (ต่อ)

ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่1 จึงต้องเตรียมเพลงให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับบทเรียน เช่น เพลงเกี่ยวกับ ตัวอักษร (alphabet) ซึ่งเป็นเบื้องต้นในการให้เด็กรู้จักตัวอักษร เมื่อเขาจำเพลงได้สนุกกับการร้องเพลง ครูก็ค่อยๆให้เล่นเกมเกี่ยวกับอักษรที่ออกเสียงตามเพลง ค่อยๆให้รู้จักตัวอักษรที่ตรงกับเสียงเพลง ขั้นต่อไปจึงฝึกกล้ามเนื้อโดยการเล่นเกมการเขียนตัวอักษรบนพื้นทราย

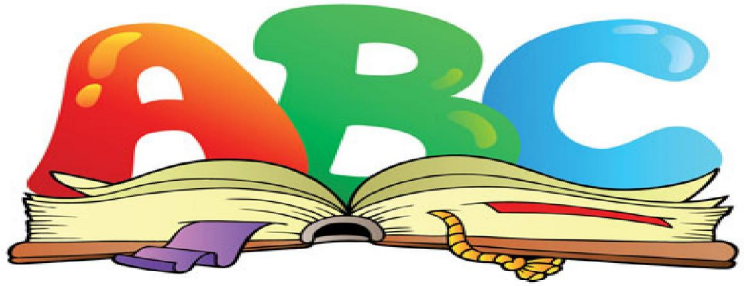

ประเมินการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ

ประสบการณ์

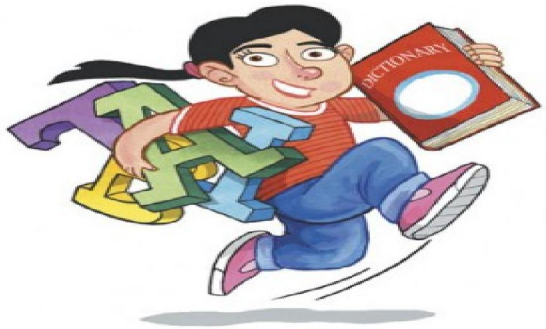

ประสบการณ์สำคัญด้านการใช้ภาษา (ต่อ)

(1) การฟังเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Appreciative Listening) ซึ่งเด็กควรมีโอกาสฟังตามวิธีนี้ทั้งจากการฟังเพลง กลอน หรือเรื่องราวต่างๆ

(2) การฟังอย่างมีวัตถุประสงค์ (Purposeful Listening) เด็กควรมีโอกาสได้ฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ฟัง

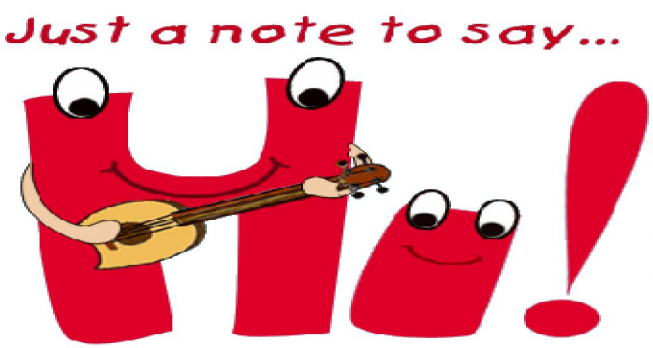

ประสบการณ์สำคัญด้านการใช้ภาษา (ต่อ)

(3) การฟังเพื่อจำแนกความแตกต่าง (Discr ninative Listening) เด็กควรมีโอกาสฟัง และแยกแยะเสียง สิ่งแวดล้อม ตลอดจนจำแนกความต่างของการเปลี เสียง

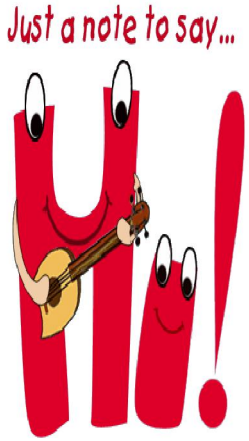

(4) การฟังอย่างสร้างสรรค์ (Creative Liste ควรได้รับการกระตุ้นให้เกิดจินตนาการและมีอารม ประสบการณ์ที่ได้ฟัง ซึ่งจะทำให้เด็กมีการแสดงออ หรือการกระทำอย่างอิสระตามธรรมชาติ

ประสบการณ์สำคัญด้านการใช้ภาษา (ต่อ)

(5) การฟังแบบวิเคราะห์ (Critical Listening) เด็กควรได้ทำความเข้าใจ ประเมิน ตัดสินใจ และแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ฟัง โดยมีครูเป็นผู้ตั้งคำถามให้เด็กคิดและตอบสนอง

การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กด้านภาษาจำเป็นต้องสร้างสภาพแวดล้อมให้เด็กได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และเป็นองค์รวม เนื่องจากสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่ส่งผลต่อความต้องการในการเรียนภาษาของเด็ก การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาของเด็กต้อง สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของเด็ก

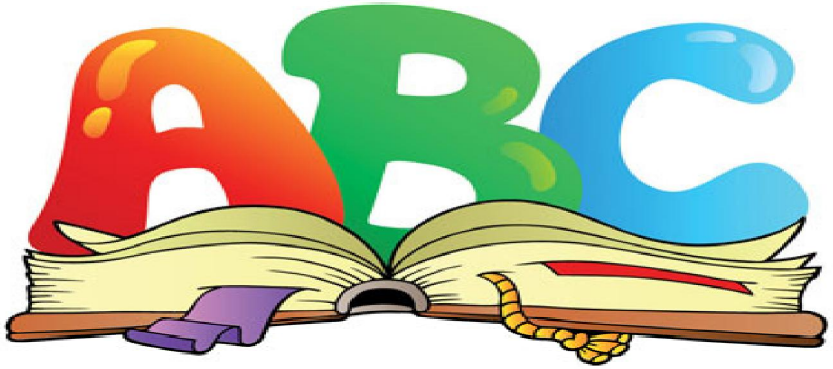

การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย (ต่อ)

เด็ก ส่งเสริมให้เด็กสำรวจ ปฏิบัติจริง เป็นผู้กระทำด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้เด็กเป็นอิสระได้สังเกตและตั้งสมมุติฐาน ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบุคคลรอบข้าง เป็นสิ่งแวดล้อมที่เน้นความหมายมากกว่ารูปแบบ ควรยอมรับการสื่อสารของเด็กในรูปแบบต่างๆโดยคำนึงถึงความหมายที่เด็กต้องการสื่อมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ควรจัดให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่เหมาะสมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย (DAP) ไม่ควรเป็นการสอนทักษะทางภาษาอย่างเป็นทางการ แต่ควรเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความท้าทายให้เด็กเกิดความต้องการที่จะร่วมกิจกรรม และสามารถประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง หรือมีผู้ใหญ่คอยชี้แนะ

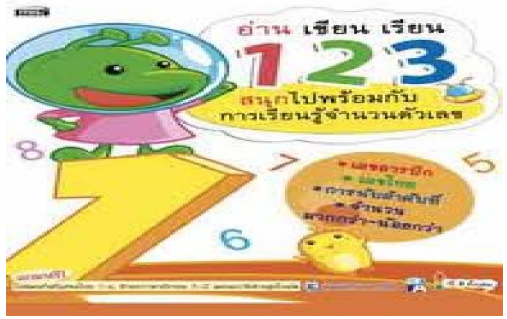

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย (ต่อ)

เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการทางภาษาของเด็ก และช่วยให้เด็กก้าวไปสู่พัฒนาการทางภาษาในขั้นต่อไป ครูควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างกันของเด็ก ตัวอย่างการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี

1. วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Transalation) เป็นวิธีการสอนที่เน้นกฎไวยากรณ์และใช้การแปลเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน

ลักษณะเด่น

1.1 ครูจะบอกและอธิบายกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อยกเว้นต่างๆ

1.2 ในด้านคำศัพท์ ครูจะสอนครั้งละหลายคำ บอกคำแปลภาษาไทย บางครั้งเขียนคำอ่านไว้ด้วย

1.3 ครูเน้นทักษะการอ่าน และการเขียน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการและมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

1.4 ครูเน้นวัดผลด้านความรู้ ความจำ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ ความสามารถในการแปล

1.5 ครูมีบทบาทสำคัญมากที่สุด

1.6 นักเรียนเป็นผู้รับฟัง และจดสิ่งที่ครูบอกลงในสมุด

1.7 นักเรียนจะต้องท่องจำกฎเกณฑ์ตลอดจนชื่อเฉพาะต่างๆ ทางไวยากรณ์นั้นๆ

1.8 นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเกณฑ์ไวยากร

1.9 นักเรียนได้ฝึกนำศัพท์มาใช้ในรูปประโยค

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

2. วิธีสอนแบบตรง เป็นวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง และพูดให้เกิดความเข้าใจก่อน แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยมีความเชื่อว่า เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้แล้ว ก็จะสามารถอ่านและเขียนได้ง่าย และเร็วขึ้น ไม่เน้นไวยากรณ์มากนัก บทเรียนส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการสนทนา นักเรียนได้ใช้ภาษาเต็มที่

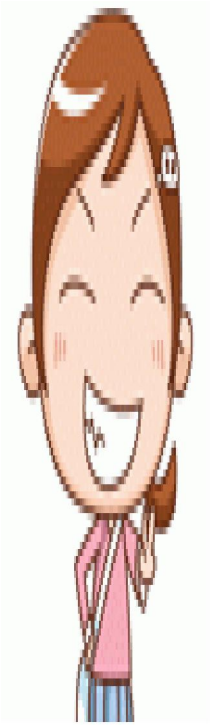

?
HAND
TUMMY
FOOT

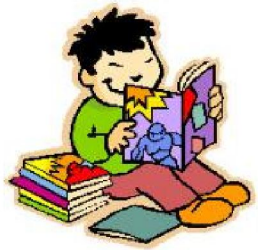

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

3. **วิธีสอนแบบฟัง-พูด** (Audio-Lingual Method) เป็นวิธีการสอนตามหลัก ภาษาศาสตร์ และวิธีการสอนตามแนวโครงสร้าง เป็นการสอนตามหลักธรรมชาติ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สอนครบองค์ประกอบตามลำดับจากง่ายไปหายาก

ลักษณะเด่น

3.1 ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

3.2 ครูจะจัดนำคำศัพท์และประโยคมาสร้างเป็นรูปประโยคให้นักเรียนพูดซ้ำๆกัน ในรูปแบบที่แตกต่างกัน

3.3 ครูมุ่งเรื่องการฝึกรูปประโยคทางภาษาในห้องเรียนมากกว่าประโยชน์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

3.4 นักเรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ

3.5 นักเรียนเป็นผู้ลอกเลียนแบบ และปฏิบัติตามครูจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยากจนเกิดเป็นนิสัยสามารถพูดได้อย่างอัตโนมัติ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

4. **วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ** (Cognitive Code Learning Theory) วิธีการสอนแบบนี้ยึดแนวคิดที่ว่า ภาษาเป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจ และการแสดงออก ทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจกฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้

ลักษะเด่น

4.1 ครูมุ่งฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอน โดยไม่จำเป็นต้องฝึกฟังและพูดให้ดีก่อน แล้วจึงอ่านและเขียนตามวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method)

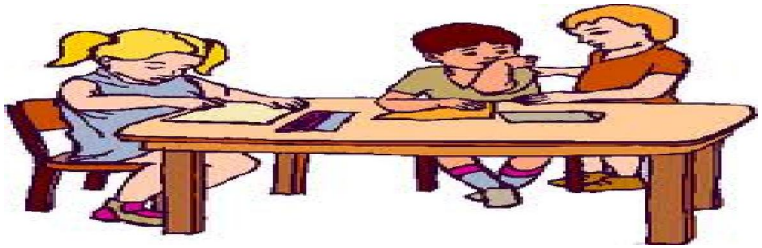

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

4.2 ครูสอนเนื้อหาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างของนักเรียนที่มีความสามารถในทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ที่แตกต่างกัน

4.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความคิด สติปัญญา และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4.4 ใช้ภาษาไทยในการช่วยอธิบาย แต่อธิบายเฉพาะในเรื่องการฟังและพูด

4.5 การวัดและประเมินผลในด้านภาษาของนักเรียนนั้น คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแต่ละขั้นตอน

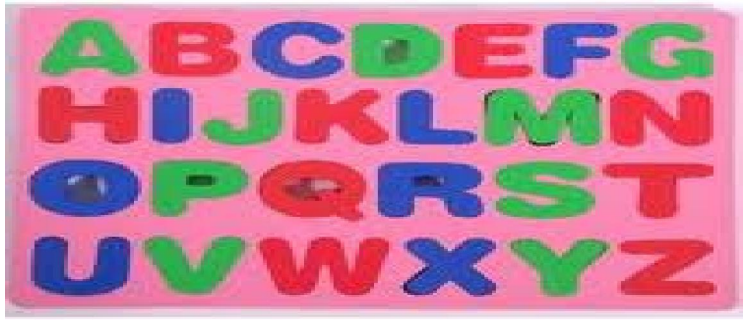

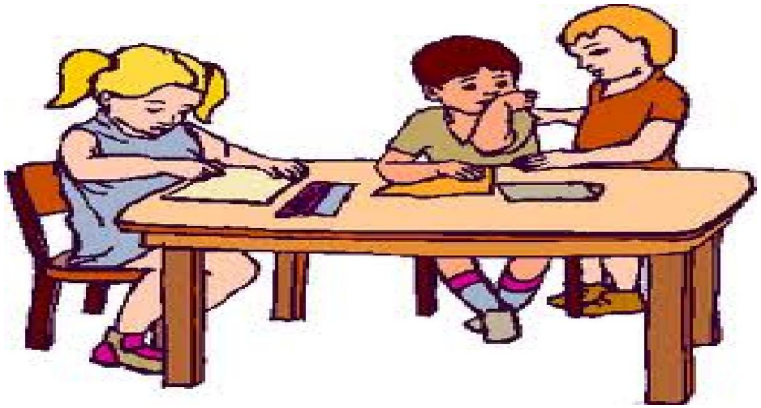

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

5. วิธีการสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) ในรูปแบบนี้ ผู้เรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นผู้ที่มีส่วนร่วม ในการเรียนการสอนมากขึ้นเป็นลำดับ

ลักษณะเด่น

5.1 การสอนเปลี่ยนจากครูเป็นหลัก กลายเป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ให้ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

5.2 ครูพยายามให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคลให้ได้มากที่สุด

5.3 ครูจะเตรียมสื่อ เอกสาร บทเรียน โปรแกรม ชุดการเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและแนวคำตอบไว้ให้ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

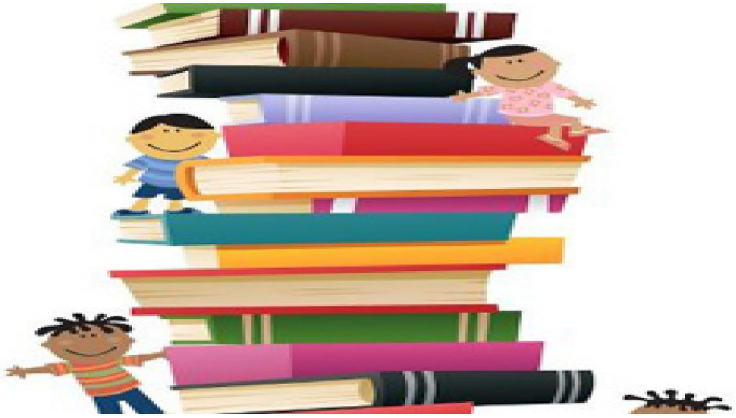

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการและมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

6. วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) แนวการสอนแบบนี้ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้ฟังเข้าใจเรื่องที่ฟังอยู่และสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดี

ลักษณะเด่น

6.1 ในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่เป็นเพียงผู้ฟังและทำตามครู

6.2 ครูเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งหมด ครูจะเป็นผู้ออกคำสั่งเองจนถึงระยะเวลาที่นักเรียนสามารถพูดได้แล้ว จึงเรียนอ่านและเขียนต่อไป

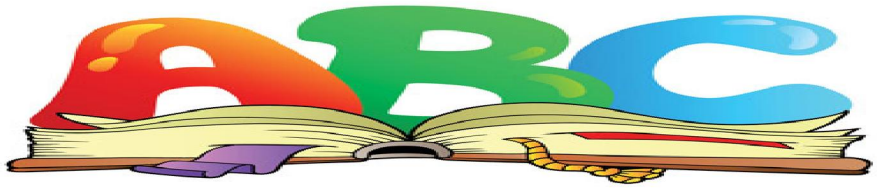

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

6.3 ภาษาที่นำมาใช้ในการสอนเน้นที่ภาษาพูด เรียนเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่นๆ โดยอิงอยู่กับประโยคคำสั่ง

6.4 นักเรียนจะข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจนจากการแสดงท่าทางของครู

6.5 ครูทราบได้ทันทีว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ จากการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่งของนักเรียน

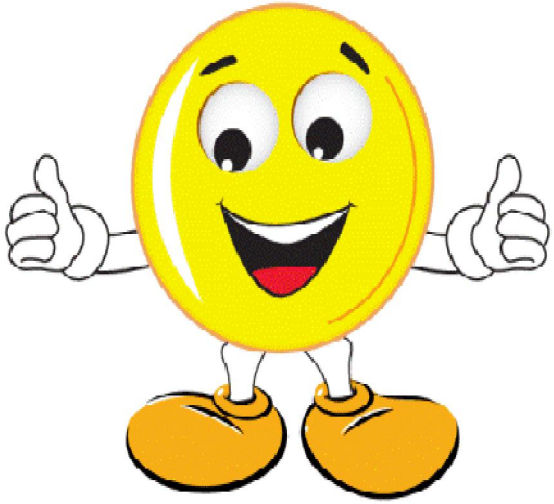

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

ลักษณะเด่น

7.1 ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นกล้าพูด อย่างมีเหตุผล ฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดี ฝึกให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และอดทนที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

7.2 ครูสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนทำงานว่า สมมตินักเรียนจะเข้าค่ายพักแรมเป็นเวลา 5 วัน นักเรียนจะต้องเตรียมเครื่องใช้อะไรไปบ้าง ช่วยกันอภิปรายและสรุปผลออกมาเป็นรายงานส่งครู

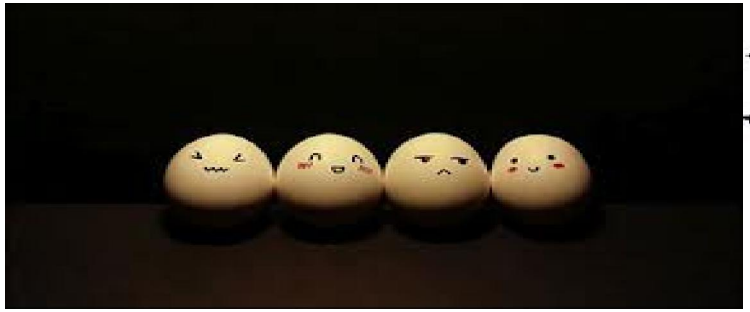

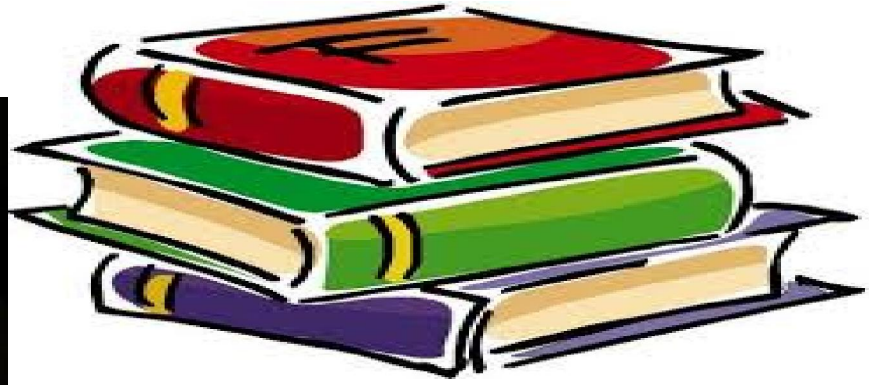

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

8. วิธีการสอนแบบโครงการ (Project Method) เป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ผู้เรียนสนใจ หรือตามที่ครูมอบหมายให้ทำ

ลักษณะเด่น

8.1 นักเรียนจะดำเนินการอย่างอิสระ และมีอิสระในการใช้ภาษาอย่างเต็มที่

8.2 ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะช่วยเหลือและติดตามผลงานของนักเรียนว่าดำเนินการความก้าวหน้า อุปสรรคการประเมินผลงานใดบ้าง

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

9. วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)

ลักษณะเด่น

9.1 ยึดผู้เรียนเป็นหลัก นักเรียนแต่ละคนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรม

9.2 เน้นการพัฒนาความสัพพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

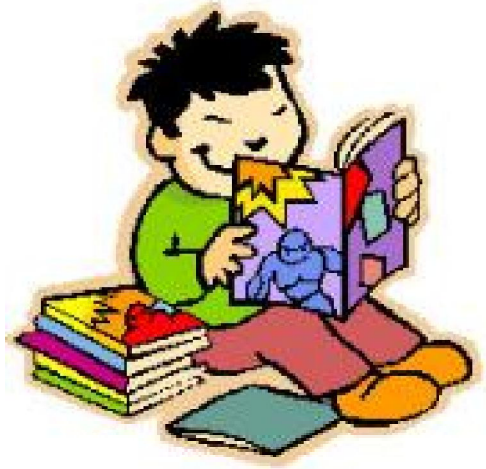

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการและมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี (ต่อ)

9.3 ครูทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านภาษาเท่านั้น ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

9.4 เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สิ่งที่นำมาเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การฝึกให้ผู้เรียนใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และเสียง ตามวิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

9.5 การประเมินผลการเรียนนั้นจะเป็นการทดสอบแบบบูรณาการ โดยให้นักเรียนประเมินตนเองดูจากการเรียนรู้ของตนเอง และความก้าวหน้าของตน

tree
leaf
root
fruit
trunk
flower

A B C

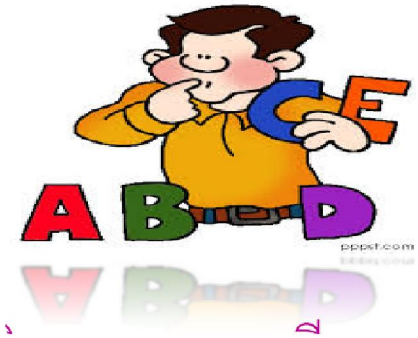

ก

ปฏิ

คว

ภา

แล

แต

ปร

มห

การเล่น ฟัง

นิ

จ

รู้

ค

ก

ว

เจ

เด

ความหมายของการสอนภาษาแบบองค์รวม

การจัดสภาพการณ์ให้เด็กเรียนรู้การสื่อสารซึ่งกันและกันอย่างมีปฏิสัมพันธ์และมีความหมายด้วยสถานการณ์จริง และเรียนรู้การใช้ภาษาเป็นองค์รวมโดยไม่แยกกิจกรรมการอ่าน การเขียน การพูด และการฟังออกจากกัน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้การอ่านจากผลงานการเขียน เรียนรู้การเขียนจากการอ่าน เรียนรู้ภาษาจากสภาพแวดล้อม วรรณกรรม และการเลียนแบบ กระตุ้นให้เด็กแสดงการสื่อสารผ่านกระบวนการคิดตลอดเวลาและใช้ภาษาจากแรงจูงใจภายในไม่ใช่การบังคับ ส่งเสริมให้เด็กกล้าพูด กล้าอ่าน และกล้าเขียนโดยไม่กลัวผิด

การสอนภาษาแบบองค์รวมส่งผลให้เด็กปฐมวัย

ซึ่งเป็นวัยเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยความรวดเร็ว คล่องแคล่ว ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญและสามารถอ่านด้วยความเข้าใจ เป็นพัฒนาการคิด และภาษา ของเด็กในบริบททางสังคมวัฒนธรรม การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก ตลอดจนการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ตอบสนองธรรมชาติและเหมาะสมกับขั้นพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย แนวคิดนี้ทำให้มีการปรับเปลี่ยนการสอนภาษาที่ส่งผลให้เด็กมีความสนใจ เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้นเพราะสิ่งที่เรียนมีความหมาย และไม่เกิดความรู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องยากลำบาก การส่งเสริมให้พ่อแม่อ่านหนังสือให้ฟัง เป็นประจำจะสามารถอ่านหนังสือออกก่อนเข้าเรียนชั้นประถมปีที่หนึ่ง โดยเด็ก

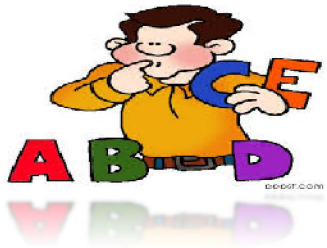

ในหนังสือ โดยครูอ่าน

หลักการของการสอนภาษาแบบองค์รวม
สำหรับเด็กปฐมวัย

2. จัดการเรียนรู้แบบยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ครูจะต้องศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล ศึกษาความสนใจความสามารถ และสอนเด็กตามระดับความสามารถที่แตกต่างกัน ให้เด็กได้เลือกกิจกรรมที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเตรียมและวางแผนการสอนตามความสนใจของเด็ก เด็กมีโอกาสใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและอย่างมีความสุข

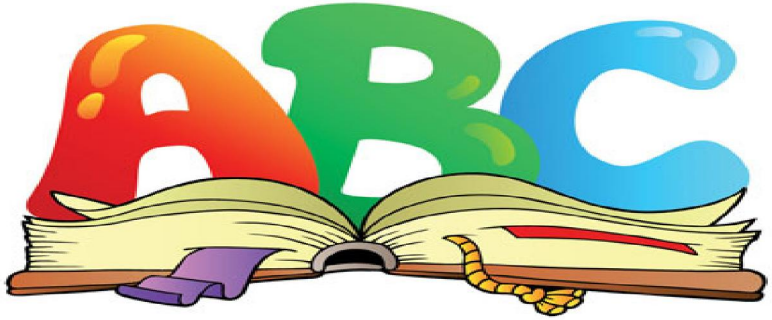
ABC

หลักการ

ส

5. จัดการ

จดหมาย หนั

6. จัดการ

ในทางสนับส

7. ส่งเสริ

ที่จะอ่านด้วย

ประดิษฐ์สัญ

จำเป็น

หลักก

8. จัด

ชีวิตและ

สื่อสารด้ว

9. สร้

10. ค

การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนต้องสร้างสภาพแวดล้อมให้เด็กได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และเป็นองค์รวมนั้น ครูผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จากหลักการสอนภาษาแบบองค์รวมที่ว่า เด็กควรจะมีสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวหนังสือ มีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู มีโอกาสเลือกและทำงานที่ชอบและสนใจเพราะฉะนั้นห้องเรียนของแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมควรจัดมุมห้องสมุดในห้องเรียนให้เป็นจุดเด่นโดยครูจะต้องจัดหาหนังสือที่หลากหลายชนิด เด็ก ๆ สามารถขอยืมหนังสือไปอ่านที่บ้านได้ โดยมีการร่วมมือกับพ่อแม่ในการส่งเสริมให้พ่อแม่อ่านหนังสือให้ลูกฟังที่บ้าน มีบัตรประจำหนังสือ ซึ่งมีชื่อเด็กทุกคนที่เคยยืมหนังสือเล่มนั้น สำหรับหนังสือวรรณกรรมเด็กที่มุมห้องสมุดนั้น ครูจะต้องแสวงหาเพิ่มเติมและเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา

บทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม แตกต่างจากการสอนแบบเดิม (การสอนแบบชี้แนะ)

เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กพัฒนาได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ครูจะต้องเปลี่ยน บทบาทของตนเอง ประกอบด้วย กระตุ้นให้เด็กใช้ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษาพูด การอ่านและการเขียน มุ่งเน้นประสบการณ์ที่มีความหมายโดยไม่แยกการพัฒนาแต่ละทักษะ ค้นหาวิธีการที่จะเชื่อมโยงประสบการณ์ที่เด็กมีอยู่เดิมให้สัมพันธ์กับกิจกรรมที่จัดขึ้นซึ่งอาจเป็นการเล่าเรื่องที่เด็กเคยพบเห็น

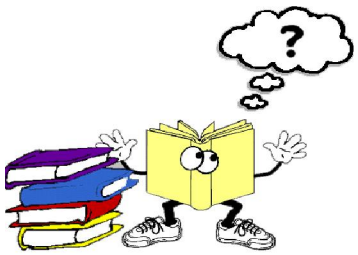

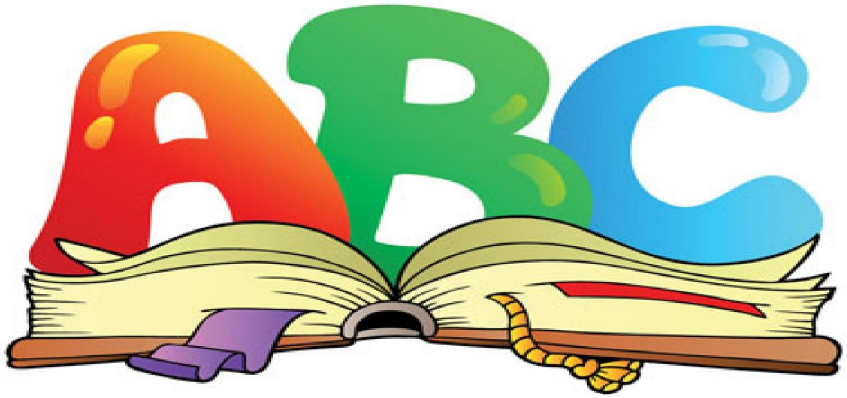
ABC

abc

บทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมแตกต่างจากการสอนแบบเดิม (การสอนแบบชี้แนะ) (ต่อ)

การสังเกตจะช่วยให้เด็กปรับการเขียนให้ถูกต้องได้ โดยไม่เกิดความรู้สึกผิดหรือถูกลงโทษ ครูจะใช้ภาษาที่เหมาะสมในห้องเรียนโดยการฟังและตอบสนองต่อการพูดของเด็ก และใส่ใจในการอ่านเขียนด้วยตัวเองของเด็ก ครูประเมินพัฒนาการของเด็กเพื่อดูความก้าวหน้า และเพื่อส่งเสริมเด็กได้อย่างเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ

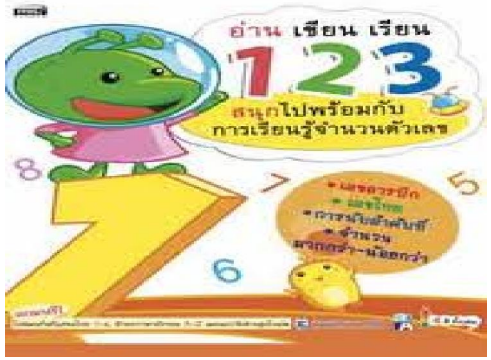

บทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมแตกต่างจากการสอนแบบเดิม (การสอนแบบชี้แนะ) (ต่อ)

สร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองในพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็ก สนับสนุนให้ผู้ปกครองใช้แนวคิดของการสอนภาษาแบบธรรมชาติสำหรับกิจกรรมที่เด็กไปทำที่บ้าน ส่งเสริมเด็กให้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ให้เด็กมีโอกาสอภิปรายในกลุ่มย่อยกับเด็กอื่น เด็กจะพูดคุย วางแผนในเรื่องที่ทำ เด็กจะเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

บทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมแตกต่างจากการสอนแบบเดิม (การสอนแบบชี้แนะ) (ต่อ)

ครูเป็นแบบอย่างของการอ่านเขียนโดยแสดงให้เด็กเห็นว่าครูเองก็สนุกสนานกับการอ่าน มีการนำหนังสือต่าง ๆ จากบ้านมาอ่านให้เด็กฟัง แสดงให้เด็กเห็นแบบอย่างของการเขียนที่สื่อความหมายในชีวิตจริง ครูไม่ตำหนิเด็กเมื่อเด็กอ่านเขียนผิด แต่ครูจะมองข้อผิดพลาดของเด็กว่าเป็นส่วนหนึ่งของ

บทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมแตกต่างจากการสอนแบบเดิม (การสอนแบบชี้แนะ) (ต่อ)

เด็กเองก็เรียนรู้ว่าคนเราสามารถเขียนอ่านผิดได้แต่ถ้าพยายามต่อไปก็จะสามารถเขียนอ่านได้ถูกต้อง เด็กต้องใช้ความกล้าหาญที่จะค้นพบด้วยตนเอง จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะสนับสนุนให้เด็กกล้าพูด กล้าทำ เพื่อที่จะได้เรียนรู้ และส่งเสริมความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาให้เกิดจากแรงจูงใจภายในตัวเด็ก

บทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมแตกต่างจากการสอนแบบเดิม (การสอนแบบชี้แนะ) (ต่อ)

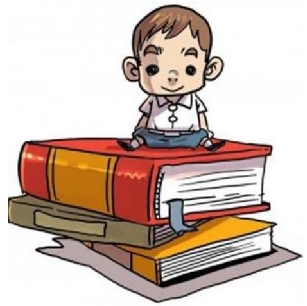

การสอนภาษาแบบองค์รวมเป็นการจัดสภาพการณ์ให้เด็กได้เรียนภาษาโดยไม่แยกกิจกรรมการอ่าน การเขียน การพูด และการฟังออกจากกัน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้การอ่านจากผลงานการเขียน เรียนรู้การเขียนจากการอ่าน เรียนรู้ภาษาจากสภาพแวดล้อม วรรณกรรมและการเลียนแบบ กระตุ้นให้เด็กแสดงการสื่อสารผ่านกระบวนการคิดตลอดเวลาและใช้ภาษาจากแรงจูงใจภายในไม่ใช่การบังคับ ให้เด็กกล้าพูด กล้าอ่านและกล้าเขียนโดยไม่กลัวผิด เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีความหมายได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนและครู เด็กเผชิญกับประสบการณ์สำคัญซ้ำ ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเป็นธรรมชาติ

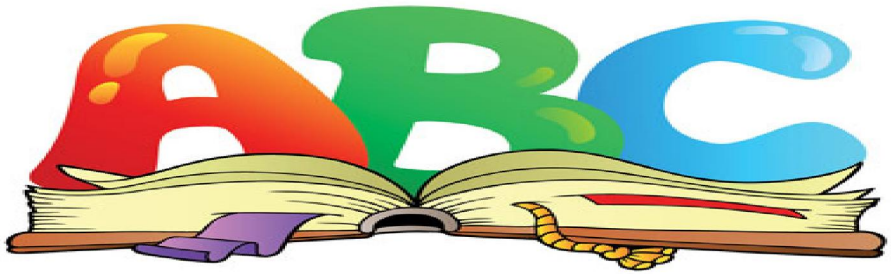

บทบาทครูตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมแตกต่างจากการสอนแบบเดิม (การสอนแบบชี้แนะ) (ต่อ)

ครูจะต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองโดยกระตุ้นให้เด็กใช้ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษาพูด การอ่าน และการเขียน มุ่งเน้นประสบการณ์ที่มีความหมาย เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ครูประเมินพัฒนาการของเด็กเพื่อดูความก้าวหน้าและส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

อ้างอิง

http://www.oknation.net/blog/pannida/2013/01/13/entry-1

http://www.nareumon.com/index.php?option=com_content&task=view&id=18

http://nongnuan.blogspot.com/

http://program.npru.ac.th/ece/index.php?option=com_content&view=article&id=59&Itemid=68

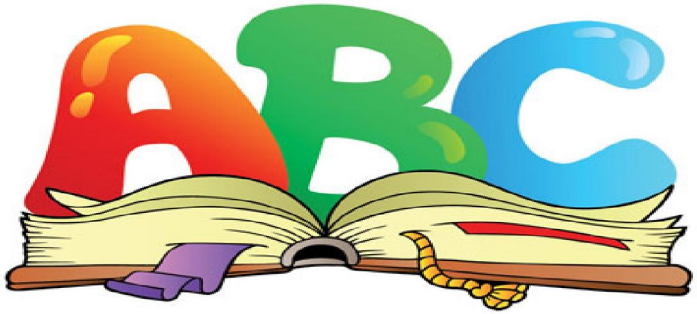
ABC

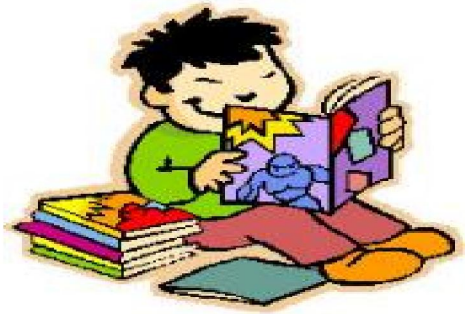

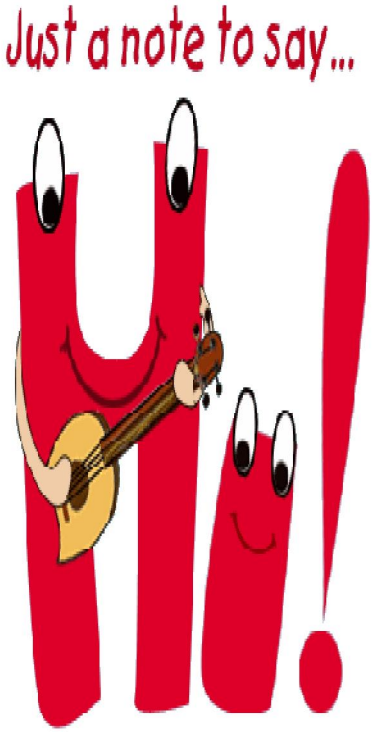
Just a note to say...
Hi!

สมาชิกในกลุ่ม

1. นางสาว พิกุลจิตร กิจกระเสริม รหัส 53818601033 ห้อง 1
2. นางสาว ธนัชพร บุ่งนาม รหัส 53818601056 ห้อง 1
3. นางสาว นิลาวัลย์ พานลอง รหัส 53818602020 ห้อง 2
4. นางสาว ปริณาห์ ไพละออ รหัส 53818602023 ห้อง 2
5. นางสาว รัชดา นาถาบำรุง รหัส 53818602027 ห้อง 2

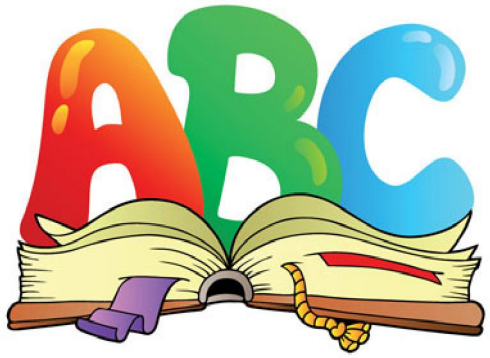

นางสาวพิกุลจิตร กิจกระเสริม

ชื่อเล่น “น้ำหวาน”

สาขาการศึกษาปฐมวัย

รหัสนักศึกษา 53818601033

ชั้นปีที่ 4 ห้อง 1

นางสาวธนัชพร บุ่งนาม

ชื่อเล่น “น้ำฝน”

สาขาการศึกษาปฐมวัย

รหัสนักศึกษา 53818601056

ชั้นปีที่ 4 ห้อง 1

นางสาวนิลาวัลย์ พานลอง

ชื่อเล่น “ออยดี้”

สาขาการศึกษาปฐมวัย

รหัสนักศึกษา 53818602020

ชั้นปีที่ 4 ห้อง 2

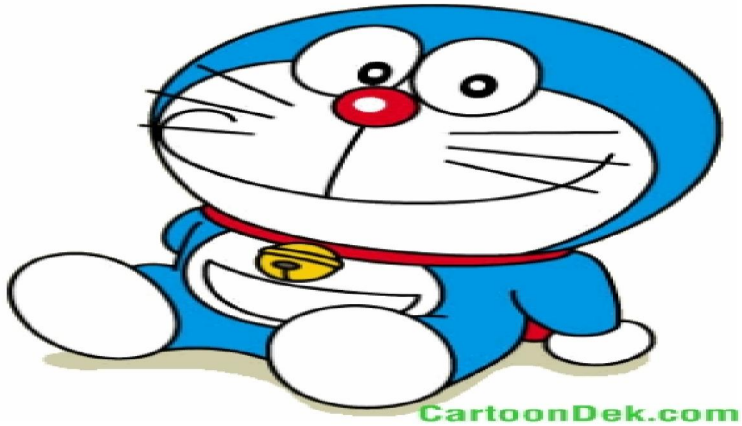

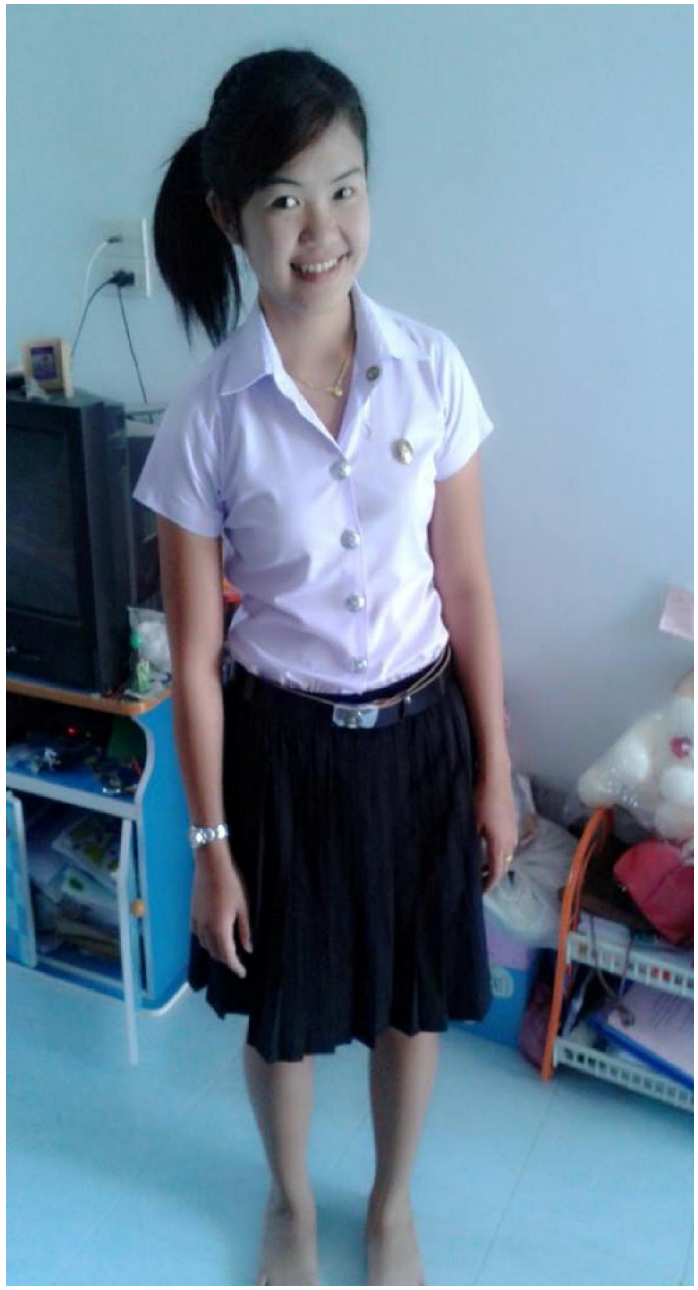

นางสาวปริณาห์ ไพละออ

ชื่อเล่น “ปูเป้”

สาขาการศึกษาปฐมวัย

รหัสนักศึกษา 53818602023

ชั้นปีที่ 4 ห้อง 2

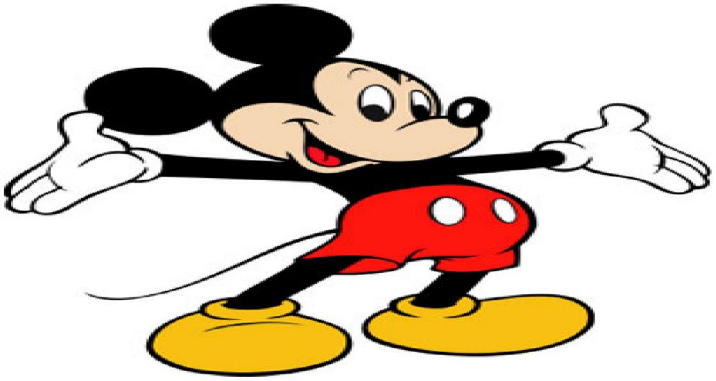

นางสาวรัชดา นาถาบำรุง

ชื่อเล่น “ป๋อมแป๋ม”

สาขาการศึกษาปฐมวัย

รหัสนักศึกษา 53818602027
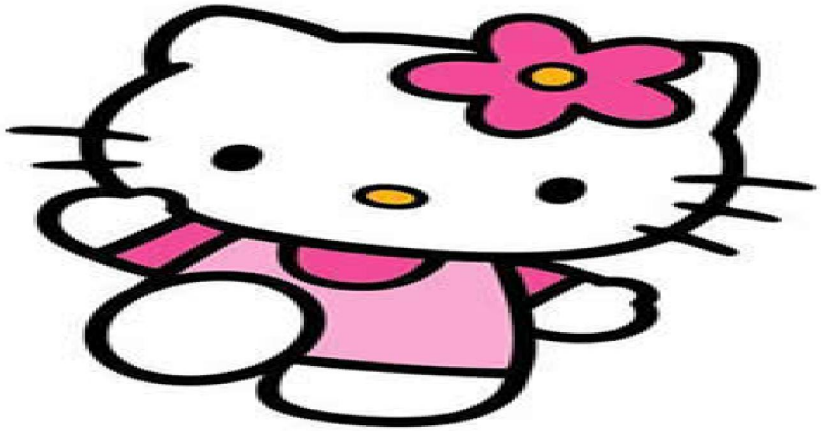
ชั้นปีที่ 4 ห้อง 2